

Sygn. akt IV P 416/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 września 2016 r.

Sąd Rejonowy w Krośnie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Mariusz Szwałd
Protokolant:	Dorota Korzec

po rozpoznaniu w dniu 13 września 2016 r. w Krośnie

sprawy z powództwa **J. T. (1)**

przeciwko **Firmie (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w J.**

o zapłatę

I zasądza od pozwanego Firma (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w J. na rzecz powoda J. T. (1) kwotę 5 554 zł 04 gr (słownie: pięć tysięcy pięćset pięćdziesiąt cztery złote 04/100) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 30 listopada 2015r. do dnia zapłaty – tytułem wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy

II w pozostałym zakresie powództwo oddala

III zasądza od powoda J. T. (1) na rzecz pozwanego Firma (...)Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w J. kwotę 3600 zł (słownie: trzy tysiące sześćset złotych) – tytułem zwrotu kosztów procesu

IV nakazuje Skarbowi Państwa – Kasa Sądu Rejonowego w Krośnie ściągnąć od pozwanego Firma (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w J. kwotę 227 zł (słownie: dwieście dwadzieścia siedem złotych) – tytułem opłaty od pozwu, której powód nie miał obowiązku uiścić.

Sygn. akt IV P 416/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 27 września 2016 roku

Powód J. T. (1) w pozwie przeciwko pozwanemu Firmie (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w J. wniósł o zasądzenie od pozwanego kwoty 45 280,35 zł. tytułem wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy stanowiące wynagrodzenie prowizyjne wraz z ustawowymi odsetkami od dnia doręczenia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania według norm taryfowych.

W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, że po przywróceniu do pracy mocą prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Krośnie z 20 grudnia 2013r., powód podjął zatrudnienie 23 grudnia 2013 r. Powód nie został jednak zatrudniony na dotychczasowych warunkach pracy jako regionalny dyrektor sprzedaży. Powód pracował w ograniczonym zakresie przez co został pozbawiony jednego ze składników wynagrodzenia, tj. prowizji ze sprzedaży. Pozwany nie zrealizował

zatem w pełnym zakresie orzeczenia sądu o przywróceniu powoda do pracy na dotychczasowych warunkach pracy i płacy. Średnie wynagrodzenie powoda za 2011 r. wynosiło 7 843,21 zł. Tymczasem powód otrzymywał wynagrodzenie w wysokości 4 930 zł brutto. Kwota dochodzona pozwem stanowi różnicę pomiędzy średnim wynagrodzeniem liczonym wraz z prowizją, a wynagrodzeniem podstawowym za okres od 5 września 2012 r. do 22 grudnia 2013 r.

W odpowiedzi na pozew pozwany Firma (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w J. wniósł o oddalenie powództwa w całości. Do protokołu rozprawy w dniu 12 stycznia 2016 r. pozwany wniósł o zasądzenie od powoda kosztów zastępstwa procesowego według norm taryfowych.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwany zarzucił, że powód 23 grudnia 2013 r. podjął zatrudnienie na wcześniejszych warunkach pracy i płacy. Powód został przywrócony na dotychczasowe stanowisko z uwzględnieniem zmiany nazwy stanowiska. Zdaniem pozwanego w sprawie zachodzi powaga rzeczy osądzonej. W Sądzie Rejonowym w Krośnie pod sygn. akt IV P (...) toczyło się postępowanie z powództwa powoda przeciwko pozwanemu o wypłatę wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy za okres od 5 września 2012 r. do 22 grudnia 2013 r. Wyrok zasądający w tej sprawie został w całości wykonany. Powód domaga się wynagrodzenia prowizyjnego za okres od 5 września 2012 r. do 22 grudnia 2013 r. Tymczasem prowizja nie była wypłacana co miesiąc, lecz była uzależniona od przekroczenia pewnej ustalonej marży sprzedaży. Powód w 2012 r. nie otrzymywał prowizji, biorąc pod uwagę, że nie osiągał wymaganych obrotów sprzedaży. Prowizja jako nieperiodyczna wypłata nie była wliczana do ustalenia ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy. Wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy ustala się z wyłączeniem jednorazowych lub nieperiodycznych wypłat za spełnienie określonego zadania bądź określone osiągnięcie.

Bezspornym jest, że wynagrodzenie powoda za czas pozostawania bez pracy liczone jak ekwiwalent pieniężny za niewykorzystany urlop wypoczynkowy z uwzględnieniem w podstawie prowizji przy przyjęciu zmiennej z 3 miesięcy stanowi kwotę 3 204,50 zł, przy przyjęciu zmiennej z 12 miesięcy stanowi kwotę 5 554,04 zł.

Natomiast wynagrodzenie powoda za czas pozostawania bez pracy liczone jak ekwiwalent pieniężny za niewykorzystany urlop wypoczynkowy z uwzględnieniem w podstawie prowizji licząc od okresu sprzed 1 grudnia 2011 r., tj. sprzed wypowiedzenia powodowi warunków pracy i płacy, przy przyjęciu zmiennej z 3 miesięcy stanowi kwotę 5 505,05 zł, przy przyjęciu zmiennej z 12 miesięcy stanowi kwotę 47 895,73 zł.

Sąd ustalił i zważył, co następuje :

Na podstawie umowy o pracę z dnia 31 marca 2009 r. powód J. T. (1) zatrudniony został u pozwanego Firma (...)Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w J. na czas określony do dnia 30 kwietnia 2010 r. na stanowisku Dyrektora Handlowego w pełnym wymiarze czasu pracy.

Na podstawie kolejnej umowy o pracę z dnia 14 sierpnia 2009 r. pozwany zatrudnił powoda na czas określony do dnia 31 marca 2011 r. na stanowisku (...) Kierownika Sprzedaży.

Na podstawie umowy o pracę z dnia 4 marca 2011 r. pozwany zatrudnił powoda na czas nieokreślony na stanowisku (...) Dyrektora Sprzedaży w wymiarze pełnego etatu. Wynagrodzenie powoda zostało określone na kwotę 4930 zł brutto plus prowizja, zgodnie z regulaminem wynagradzania dla (...) Dyrektora Sprzedaży.

W dniu 2 listopada 2011r. powód otrzymał pismo pozwanego zawierające wypowiedzenie warunków umowy o pracę. Z pisma tego wynikało, że pozwany wypowiada powodowi umowę o pracę :

- w części dotyczącej rodzaju umówionej pracy – zamiast na stanowisku (...) Dyrektora Sprzedaży powód zatrudniony miał być na stanowisku Kierownika Regionu,

- w części dotyczącej miejsca wykonywania pracy – zamiast całe województwo (...), (...) i (...) powód miał wykonywać pracę w poszczególnych powiatach tych województw, których wykaz stanowi załącznik do wypowiedzenia,

- w części dotyczącej wysokości wynagrodzenia – zamiast 4930 zł powód miał otrzymywać kwotę 3100 zł oraz prowizję zgodnie z regulaminem wynagradzania dla Kierownika Regionu.

Jako przyczynę wypowiedzenia pozwany wskazał wprowadzenie nowych zasad wynagradzania dotyczących Przedstawicieli Handlowych, w związku ze zmianą regionów.

Zasada wynagradzania prowizyjnego nie uległa zmianie.

Po upływie okresu wypowiedzenia, tj. od 1 grudnia 2011 r. pracodawca zaproponował powodowi wynagrodzenie zasadnicze w kwocie 3 100 zł brutto plus prowizja zgodnie z regulaminem wynagradzania dla kierownika regionu.

W piśmie z dnia 4 września 2012 r. pozwany zawarł oświadczenie w przedmiocie rozwiązania z powodem umowy o pracę bez wypowiedzenia z powodu korzystania przez powoda w dniach : (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...) i (...) lipca oraz (...), (...), (...), sierpnia 2012 r. z telefonu służbowego do celów prywatnych, a tym samym rażącego naruszenia obowiązku sumiennego wykonywania pracy oraz obowiązku dbania o dobro zakładu pracy i chronienia jego mienia, tj. naruszenie art. 100 § 1 i § 2 pkt. 4 k.p.art.

Sąd Rejonowy w Krośnie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z dnia 18 września 2012 r. sygn. akt IV P (...) przywrócił powoda na poprzednie warunki pracy i płacy, tj. sprzed 31 października 2011 r., z zastrzeżeniem, że powód od 5 września 2012 r. nie jest pracownikiem pozwanego. Sąd orzekł także o kosztach procesu. Wyrok Sądu Rejonowego podtrzymał Sąd Okręgowy w Krośnie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z dnia 14 grudnia 2012 r. sygn. akt IV Pa (...) oddalając apelację pozwanego.

Sąd Rejonowy w Krośnie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z dnia 4 października 2013 r. sygn. akt IV P (...) przywrócił powoda do pracy u pozwanego na poprzednich warunkach pracy i płacy, zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4930 zł. tytułem wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy oraz rozstrzygnął o kosztach procesu. Wyrok Sądu Rejonowego podtrzymał Sąd Okręgowy w Krośnie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z dnia 20 grudnia 2013 r. sygn. akt IV Pa (...) oddalając apelację pozwanego.

Sąd Rejonowy w Krośnie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z dnia 16 kwietnia 2014 r. sygn. akt IV P (...) zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 23 000,08 zł brutto z ustawowymi odsetkami od 18 stycznia 2014 r. do dnia zapłaty tytułem wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy. W pozostałym zakresie sąd powództwo oddalił. Sąd orzekł także o kosztach procesu, tj. zasądzając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 550 zł tytułem częściowego zwrotu kosztów procesu. Wyrok Sądu Rejonowego w Krośnie w części dotyczącej kosztów procesu strony zaskarżyły zażaleniem. Sąd Okręgowy w Krośnie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych postanowieniem z 30 grudnia 2014 r. sygn. akt IV Pz (...) zmienił pkt III wyroku Sądu Rejonowego w Krośnie i zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2 050 zł tytułem częściowego zwrotu kosztów procesu.

Dowód : akta osobowe powoda, dokumenty zawarte w sprawach prowadzonych pod sygn. akt IV P (...), IV P (...), IV P(...)

Do marca 2011r. powód otrzymywał wynagrodzenie prowizyjne co miesiąc, przy czym wypłata tego wynagrodzenia następowała po upływie miesiąca od miesiąca, za który ono się należało. Od kwietnia 2011r. zmieniły się zasady wypłacania prowizji w ten sposób, że była ona płacona po zakończeniu kwartału do 28 dnia następnego miesiąca. W praktyce ta nowa zasada wypłacania prowizji weszła w życie po zakończeniu drugiego kwartału 2011r., a więc pierwsze wynagrodzenie wg nowych zasad miało być wypłacone do 28 lipca 2011r.

Wynagrodzenie prowizyjne było ustalane w ten sposób, że od wyliczonego wynagrodzenia prowizyjnego w oparciu o marżę odejmowano wynagrodzenie wynikające z umowy o pracę i płacono różnicę.

W przypadku wynagrodzenia powoda pracodawca od uzyskanej prowizji odejmował kwotę 4930 zł brutto.

Od kwietnia 2011r. zmienił się tylko okres rozliczenia prowizji. Płacone ono było raz na kwartał i obliczane jako procent 23 od średniej marży. Za pierwszy, drugi i trzeci miesiąc danego kwartału płacono wynagrodzenie z umowy o pracę, tj. 4930 zł brutto, po czym sumę tego wynagrodzenia odejmowano od sumy marży za ten okres.

Przez I kwartał 2011r. wynagrodzenie zasadnicze powoda wynosiło 3500 zł brutto.

Zdarzały się także miesiące, w których nie było w ogóle wypłat prowizji, bowiem nie było sprzedaży. Także gdy za daną fakturę nie wpłynęła zapłata, to nie liczonej tej faktury jako sprzedaż i przesuwano ją na okres, w którym wpłynęła za nią zapłata. Jeżeli prowizja uzyskana przez powoda była równa lub mniejsza niż wynagrodzenie zasadnicze, otrzymywał on tylko wynagrodzenie zasadnicze.

Jeżeli faktura obejmowała marżę do 5%, nie była ona wliczana do podstawy wynagrodzenia prowizyjnego. Ta zasada obowiązywała od 1 kwietnia 2011r.

Dowód : zeznania powoda J. T. k.57/2, pozwanego F. H. k.57-58,

Sąd dał wiarę zeznaniom stron, bowiem są spójne i wzajemnie się uzupełniają.

Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów, których wiarygodność nie budzi wątpliwości, a strony im nie zaprzeczyły.

Zgodnie z § 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 29 maja 1996 r. (Dz. U. z 1996 r., nr 62, poz. 289 ze zm.) w sprawie sposobu ustalania wynagrodzenia w okresie niewykonywania pracy oraz wynagrodzenia stanowiącego podstawę obliczania odszkodowań, odpraw, dodatków wyrównawczych do wynagrodzenia oraz innych należności przewidzianych w Kodeksie pracy przy ustalaniu wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy, przysługującego pracownikowi przywróconemu do pracy (art. 47 i 57 § 1 i 2 Kodeksu pracy),(...) stosuje się zasady obowiązujące przy ustalaniu ekwiwalentu pieniężnego za urlop.

Zgodnie z § 14 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 8 stycznia 1997 r. w sprawie szczegółowych zasad udzielania urlopu wypoczynkowego, ustalania i wypłacania wynagrodzenia za czas urlopu oraz ekwiwalentu pieniężnego za urlop (Dz.U. z 1997, nr 2, poz.14 ze zm.) ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy, zwany dalej "ekwiwalentem", ustala się stosując zasady obowiązujące przy obliczaniu wynagrodzenia urlopowego, ze zmianami określonymi w § 15-19.

Zgodnie z § 16 ust. 1 omawianego rozporządzenia składniki wynagrodzenia przysługujące pracownikowi za okresy nie dłuższe niż 1 miesiąc, z wyjątkiem określonych w § 7, wypłacone w okresie 3 miesięcy bezpośrednio poprzedzających miesiąc nabycia prawa do ekwiwalentu, uwzględnia się przy ustalaniu ekwiwalentu w średniej wysokości z tego okresu.

Zgodnie natomiast z § 17 ust. 1 tego rozporządzenia składniki wynagrodzenia przysługujące pracownikowi za okresy dłuższe niż 1 miesiąc, wypłacone w okresie 12 miesięcy bezpośrednio poprzedzających miesiąc nabycia prawa do ekwiwalentu, uwzględnia się przy ustalaniu ekwiwalentu w średniej wysokości z tego okresu.

Zgodnie z § 6 pkt 10 powoływanego rozporządzenia wynagrodzenie za czas urlopu wypoczynkowego, zwane dalej "wynagrodzeniem urlopowym", ustala się z uwzględnieniem wynagrodzenia i innych świadczeń ze stosunku pracy, z wyłączeniem: (...)

-wynagrodzenia i odszkodowania przysługującego w razie rozwiązania stosunku pracy

W przedmiotowej sprawie spór dotyczył tego, jakie składniki wynagrodzenia należy zaliczyć do podstawy wynagrodzenia powoda za czas pozostawania bez pracy.

Powód wyrokiem z dnia 16 kwietnia 2014 r. sygn. akt IV P (...) uzyskał zasądzenie na swoją rzecz kwoty 23 000,08 zł brutto z ustawowymi odsetkami od 18 stycznia 2014 r. do dnia zapłaty tytułem wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy.

Powód domagał się zasądzenia na swoją rzecz wynagrodzenia za pozostawanie bez pracy, biorąc za podstawę wynagrodzenie sprzed wypowiedzenia mu warunków zatrudnienia.

Jak ustalono w procesie powód otrzymywał jako dodatek do wynagrodzenia prowizję od sprzedaży. Do marca 2011r. powód otrzymywał wynagrodzenie prowizyjne co miesiąc. Natomiast od kwietnia 2011r. pracodawca zmienił zasady wypłacania prowizji w ten sposób, że była ona płacona po zakończeniu kwartału do 28 dnia następnego miesiąca. W praktyce ta nowa zasada płacenia prowizji weszła w życie po zakończeniu drugiego kwartału 2011r. Pierwsze wynagrodzenie według nowych zasad miało być wypłacone do 28 lipca 2011r. Skoro zatem prowizja nie była wypłacana co miesiąc, a co kwartał zastosowanie ma § 17 ust. 1 rozporządzenia w sprawie szczegółowych zasad udzielania urlopu wypoczynkowego, ustalania i wypłacania wynagrodzenia za czas urlopu oraz ekwiwalentu pieniężnego za urlop, który stanowi, że składniki wynagrodzenia przysługujące pracownikowi za okresy dłuższe niż 1 miesiąc, wypłacone w okresie 12 miesięcy bezpośrednio poprzedzających miesiąc nabycia prawa do ekwiwalentu, uwzględnia się przy ustalaniu ekwiwalentu w średniej wysokości z tego okresu.

Dla sądu nie ulega wątpliwości, że z chwilą zmiany zasad wypłaty prowizji z comiesięcznej na kwartalną, nie było to wynagrodzenie prowizyjne, a premia regulaminowa. Taką premię należy odróżnić od jednorocznych lub nieperiodycznych wypłat za spełnienie określonego zadania, bądź za określone osiągnięcia, o których mowa w § 6 pkt 1 cytowanego rozporządzenia. Z uwagi na to, że od kwietnia 2011 r. premia miała być wypłacana na koniec kwartału, zatem dla obliczenia wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy należy wziąć pod uwagę okres 12 miesięcy bezpośrednio poprzedzających miesiąc nabycia prawa do ekwiwalentu, tj. w przedmiotowej sprawie odpowiednio sierpień 2012 r.

Powód przed zwolnieniem dyscyplinarnym otrzymywał wynagrodzenie zaniżone w porównaniu z wynagrodzeniem otrzymywanym przed wypowiedzeniem mu warunków zatrudnienia. W takiej sytuacji teoretycznie powodowi przysługiwałoby roszczenie o wyrównanie wynagrodzenia do poziomu sprzed wypowiedzenia mu warunków zatrudnienia, według zasady o której mowa w art. 47 k.p. który stanowi, że pracownikowi, który podjął pracę w wyniku przywrócenia do pracy, przysługuje wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy, nie więcej jednak niż za 2 miesiące, a gdy okres wypowiedzenia wynosił 3 miesiące - nie więcej niż za 1 miesiąc. Jeżeli umowę o pracę rozwiązano z pracownikiem, o którym mowa w art. 39, albo z pracownicą w okresie ciąży lub urlopu macierzyńskiego, wynagrodzenie przysługuje za cały czas pozostawania bez pracy; dotyczy to także przypadku, gdy rozwiązano umowę o pracę z pracownikiem-ojcem wychowującym dziecko w okresie korzystania z urlopu macierzyńskiego albo gdy rozwiązanie umowy o pracę podlega ograniczeniu z mocy przepisu szczególnego. Artykuł 47 k.p. pozostaje w związku z art. 42 § 1 k.p., który stanowi, że przepisy o wypowiedzeniu umowy o pracę stosuje się odpowiednio do wypowiedzenia wynikających z umowy warunków pracy i płacy.

Jednak ta różnica nie może wchodzić do podstawy obliczenia należnego powodowi świadczenia, bowiem zgodnie z cytowanym wcześniej § 6 pkt 10 rozporządzenia w sprawie szczegółowych zasad udzielania urlopu wypoczynkowego, ustalania i wypłacania wynagrodzenia za czas urlopu oraz ekwiwalentu pieniężnego za urlop wynagrodzenie za czas urlopu wypoczynkowego, ekwiwalent pieniężny oblicza się z wyłączeniem wynagrodzenia i odszkodowania przysługującego w razie rozwiązania stosunku pracy. Tę normę stosuje się także do wynagrodzenia przysługującego w razie wypowiedzenia warunków pracy i płacy, przez wzgląd na powołany wyżej art. 42 § 1 k.p.

Ponieważ skutkiem wypowiedzenia umowy o pracę jest jej rozwiązanie z upływem okresu wypowiedzenia, nie budzi wątpliwości sądu, że wynagrodzenie w razie rozwiązania stosunku pracy, o którym mowa w § 6 pkt 10 tego rozporządzenia, odnosi się także do wynagrodzenia przysługującego w razie rozwiązania umowy o pracę po uprzednim wypowiedzeniu. Wynagrodzenie takie przewidziane jest w powołanym wyżej art. 47 k.p.

Powoływanie się przez pozwanego na naruszenie przez powoda zasad współżycia społecznego nie zasługuje na uwzględnienie. Stosownie do art. 8 k.p. nie można czynić ze swego prawa użytku, który byłby sprzeczny ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem tego prawa lub zasadami współżycia społecznego. Takie działanie lub zaniechanie uprawnionego nie jest uważane za wykonywanie prawa i nie korzysta z ochrony.

W przedmiotowej sprawie powód zgłosił roszczenie, które znajduje oparcie w konkretnych przepisach prawa. Do oceny zasadności tego roszczenia nie jest wymagana analiza zachowania powoda. Dodatkowo należy stwierdzić, że pozwany dwukrotnie ingerował w łączący strony stosunek pracy i dwukrotnie uczynił to błędnie. Stąd zarzut pozwanego odnoszący się do zasad współżycia społecznego nie może zostać uwzględniony.

Mając powyższe na uwadze sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5 554,04 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 30 listopada 2015r., tj. od dnia doręczenia odpisu pozwu, do dnia zapłaty - tytułem wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy.

W pozostałym zakresie sąd powództwo oddalił.

O kosztach sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 5 w zw z § 12 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. /Dz. U. z 2013 r. poz. 461 t.j. z późn. zm./, w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu i zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 3600 zł, stanowiącą podwójną stawkę minimalną za udział pełnomocnika pozwanego w 5 rozprawach, sporządzenie obszernych pism procesowych – tytułem zwrotu kosztów procesu. Sąd przyjął, że pozwany uległ tylko co do nieznaczącej części swego żądania.

Zgodnie z art. 96 ust. 1 pkt. 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 r. / Dz. U. z 2014, poz. 1025/ nie mają obowiązku uiszczenia kosztów sądowych pracownik wnoszący powództwo lub strona wnosząca odwołanie do sądu pracy i ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem art. 35 i 36. Natomiast z godnie z art. 113 ust. 1 w/w ustawy kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator albo prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu. Zgodnie z tym Sąd nakazał Skarbowi Państwa – Kasa Sądu Rejonowego w Krośnie ściągnąć od pozwanego kwotę 227 zł tytułem opłaty od pozwu, której powód nie miał obowiązku uiścić stanowiącą 1/10 część tej opłaty, skoro pozwany uległ w 1/10 części swego żądania.